

Chuyện Tiếp Theo Không Kể

Đứa nhỏ mới sinh ra
Mẹ đem bỏ cửa Phật.
Mẹ chắc lau nước mắt?
nhìn con rồi quay đi...

Mẹ đang tuổi Xuân thì
đưa con thì đỏ hồng
lỡ làm Mẹ không muốn
mà lỡ làm lỡ rồi...

Chú Tiểu quét lá rơi
như thường lệ sáng sáng
thấy cái bọc, hốt hoảng
tới xem: bé ngủ ngon.

Chú Tiểu bế lên hôn
và đem trình Sư Cụ
Thầy dùng tay gõ mở
bồng đứa bé, nhíu mày...

Tờ giấy kèm rớt, bay
chú Tiểu nhặt lên đọc
Thầy trò tuôn nước mắt:
"Thầy ơi con lỡ làm"

Từng con chữ lẩn lẩn...

theo từng giọt lệ chảy:
"Thôi! Chuyện đâu còn đấy
Đem cháu vào trong liêu!".

Từ hôm đó sớm chiều
Thầy trò thêm bận bịu
và chuyện ai cũng hiểu:
"Đứa bé có mái nhà!".

Từ nay nó có Cha
Cha nó là Sư Cụ
Chú Tiểu là anh nó
"Ôi em gái dễ thương!".

Con bé lớn bình thường
trong Vô Thường Vô Tận
Vô Tư không Vô Cảm
Chùa không có Vô Tình!

*

*Nhìn tờ giấy khai sinh:
một đứa con không Mẹ
Chuyện tiếp theo...không kể
để nó theo thời gian...*

Trần Văn Lệ